

«Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is.»

Het Woord van Leven van deze maand is een zin uit het "Onze Vader", het gebed dat Jezus ons heeft geleerd.

We mogen de Vader in de hemel altijd vragen om vergeving. We mogen altijd weer opnieuw beginnen ook als we zijn afgedwaald en iets hebben gedaan waar we later spijt van hebben.

Daarna vraagt God ons om, net als Hij, aan ieder te vergeven die ons iets heeft aangedaan.

Dit kan soms heel moeilijk zijn, maar Hij kan ons daarvoor de kracht en de genade geven.

Zo kan ons hart steeds weer vrij zijn om een nieuwe start te maken en onze naaste weer met "nieuwe ogen" te zien.

Iedereen maakt het wel eens mee – thuis, in de buurt of op school – dat je onterecht behandeld wordt. Het valt dan niet altijd mee om te vergeven.

Wat kunnen we doen? We kunnen altijd bidden tot onze Vader in de hemel. Hij is altijd met ons en kan ons wijsheid en kracht geven op de momenten dat we die nodig hebben.

Chiara Lubich schreef:

«Laten we 's morgens opstaan met een volledige 'amnestie' in ons hart, met een liefde die alles omvat, die de ander weet te verwelkomen zoals hij is, met zijn tekortkomingen, zijn moeilijkheden, zoals een moeder dat zou doen met haar zoon die een fout maakt: ze verontschuldigt hem steeds weer...»

Laten we iedereen telkens weer met nieuwe ogen zien, alsof hij of zij die fout nooit heeft gemaakt. Laten we elke keer opnieuw beginnen, wetende dat God niet alleen vergeeft maar ook vergeet: dat is de maat die Hij ook van ons verlangt. Het is een hoog doel, waarnaar wij op weg kunnen gaan met de hulp van het gebed:

"Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is."»

DE EXAMENBUNDEL

De laatste tijd zit ik erg in de stress met school, omdat het mijn laatste jaartje is. Ik heb nog veel verslagen te doen.

Een vriendin van mij was al vaker haar examenbundel vergeten voor Engels en ze had hem heel dringend nodig. Met twijfel had ik haar toch mijn examenbundel geleend en zij was weer blij.

Op dat moment voelde ik mij daar ook goed bij. Twee dagen later had ik mijn examenbundel weer nodig en ze had hem wel meegenomen naar school, maar die lag in haar kluisje en ze was haar kluisleuteltje kwijt. Ik moest mijn woede heel erg inhouden, want dit kon ik er echt niet bij hebben. Het speet haar heel erg en ze zei dat ze nog verder zou zoeken en zodra ze hem had gevonden zou ze hem komen brengen. Ik ging dus naar de les zonder examenbundel terwijl we die dat uur nodig hadden.

Ik was nog steeds aardig boos op haar, maar ik heb het haar vergeven. Iedereen kan van die fouten maken en ze deed het niet expres. Ook al heb ik het zo ontzettend druk met school, vrienden zijn ook in die tijd erg belangrijk. Ze was me erg dankbaar dat ik rustig was gebleven en als dank heeft ze mij in de pauze op een tosti getrakteerd.